

Els motius de Mas

La crida que ha fet Artur Mas a Òmnium Cultural, l'Assemblea Nacional Catalana i l'Associació de Municipis per la Independència ha trasbalsat aquestes entitats independentistes i ha indignat Esquerra Republicana i la CUP. Alguns dirigents d'aquests dos partits han retret al president de la Generalitat la inoportunitat de la proposta. Tant Esquerra com la CUP consideren tancada la qüestió. La qüestió d'una "llista unitària". I exigeixen que Mas s'hi resigni. En part tenen raó. L'acord que van subscriure Oriol Junqueras i el mateix Artur Mas per convocar les eleccions del 27 de setembre i que va donar peu a la signatura del denominat full de ruta entre Esquerra i Convergència ja ho aclaria tot. Però en part no en tenen. Perquè la llista de Mas quedava oberta a incloure l'anomenada "societat civil sobiranista", i ara ell no s'ha dirigit als partits polítics, sinó precisament a les entitats que la representen.

És cert que la proposta d'Artur Mas deixa Òmnium, l'Assemblea i l'AMI en una posició difícil. Dins les tres entitats hi ha totes les sensibilitats representades. I algunes d'aquestes sensibilitats no volen sentir-ne a parlar, ni de llista unitària ni d'ajudar el president de la Generalitat a articular la seua. Però també és cert que totes tres són conscients de la importància del paper de Mas en el denominat "procés sobiranista" i dels riscos que ha assumit el president de la Generalitat, que s'han concretat en les querelles derivades de la consulta del 9 de novembre. També hi ha molta gent que considera que Artur Mas és ara mateix un dels principals valors d'aquest procés i que, per tant, defensen que almenys se l'escolte.

Però el problema és més profund. N'hi ha que diuen que Mas vol una llista unitària o confluent per evitar el desgast de les sigles de Convergència Democràtica o, més encara, el seu propi fracàs polític. L'actual president ha assumit uns altres riscos. El de diluir el seu partit, en uns moments polítics i socials que demanen més aviat el contrari. O el de separar-se d'Unió Democràtica. Més aviat, Artur Mas sembla del tot preocupat per la possibilitat que l'independentisme no sume la majoria absoluta si es presenta a les eleccions d'una manera convencional. En llistes separades. Les enquestes que han començat a escampar-se li donen la raó. En els sondejos guanya "la llista del president", però el president no sembla voler aquesta victòria, que el portaria de nou a administrar un govern autonòmic, sinó la majoria absoluta que permetria a l'independentisme encarrilar el camí cap a un Estat propi. Els dubtes i les maniobres d'Artur Mas, doncs, no semblen ni interessats, ni gratuïts, ni sobers.

32

42

54

44

77

La Galeria

- 71** LITERATURA
Entrevista a Jaume Rodri
- 73** Picar pedra fins a arribar a la pols
Guillem Pufarré
- LITERATURA
- 74** Autobiografia dislocada
- 75** MÓN EDITORIAL
- 76** CINEMA | Àlex Gorina
'¿Ahora o nunca?' Doncs 'nunca'
- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Estius
- 78** TEATRE | F. Foguet i Boreu
Visió adolescent del turisme etílic
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
El paradigma Vinçon
- 80** ART
De velles i noves rivalitats
Guillem Frontera
- 81** GASTRONOMIA | Jaume fàbrega
El 'catalanesc'

Foto de la portada: Jesús Císcar
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironés).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.